

Štev. 17.

Leto 1.

Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopiši.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ.

Brezposelnost, redukcije in oni ki jih je strah.

Ko je bil sprejet »Zakon o zavarovanju delavcev«, je v njem tudi oni paragraf, ki govori: **S posebnim zakonom se uvede zavarovanje delavcev za slučaj brezposelnosti.**

To je bilo pred štirimi leti. In od tistega časa pa do danes brezposelni delavci ne samo, da niso dobili nobene zavarovanja, nego niti v najtežji situaciji niso dobivali tudi najpotrebnejšo trenutno podporo. O zakonu pa ni niti govora. A da je v naši državi mnogo brezposelnih, že priča javkanje industrijev, obrtnikov, trgovcev in tako dalje o gospodarski krizi.

Pri nas, žal, nimamo nobene prave statistike, verodostojne, po kateri bi se lahko utrdilo število brezposelnih. Borze dela bi morale biti merodajen kompas za to, kakor so trgovske borze merilo za dvig in padanje cen. Ali Borze dela se na veliko »reducira« in »štedenje« v ministrstvu socialne politike je bilo naperjeno v prvi vrsti na ukinitve teh delavskih institucij. Edino merilo še je ostala statistika delavskih strokovnih organizacij in pregled zavarovanja po Okrožnih uradih. In te statistike kažejo, da je brezposelnih v Jugoslaviji neprestano na točki med 30.000 do 50.000 delavcev in ravno toliko družin. To je strašna resnica in če torej računamo brezposelne z družinami vred, pridemo na število 200.000 do 300.000 ljudi — proletarcev, ki gladujejo in se mučijo v črnem obupu, kaj bodo jedli danes.

Zato je razumljiv strah pred štatistiko tistih, ki so jo hoteli prepričati in so »reducirali« barometer na delovnem trgu, Borze dela, da bi ne govoril.

Ti nesrečneži in mi vsi, ki si služimo kruh z delom svojih rok in možgani, smo v nevarnosti, da lahko vsak dan pomnožimo to armado gladujočih, ki drve po mestnih ulicah, od delodajalca do delodajalca, trkajo na vrata, proseč dela. Iz obupa ponujajo svojo delovno silo za vsako ceno. In to deluje na mezde po delavnicah in tovarnah, da padajo. To deluje na redukcije v delavnicah in tovarnah in tudi pri železnici in drugih državnih napravah. V dolgotrajnem gladovanju, bedi in obupu se vrši strašno požviničenje na tisoče delavcev in njih rodbin. Vršijo se sistematsko ubijanje otročičev, bodočih delovnih sil.

V vsaki kulturni državi je brezposelnost problem, ki ne nastaja »radi delavske borbe«, kakor to pri nas smatrajo ministri, nego je problem, ki ima svoje globoke vzroke v kapitalističnem gospodarstvu. V vseh kulturnih državah se brezposelnosti posvečuje največja skrb. Na Danskem, Norveškem, v Nemčiji, Avstriji, Angliji, Čehoslovaški itd., je obvezno zakonsko zavarovanje delav-

cev v slučaju brezposelnosti. Ako delavec ne more prav nikjer najti posla, mu je preskrbljena državna in občinska pomoč.

Samo pri nas ni tega problema, oziroma se temu problemu ne pripisuje nobene vrednosti! Pri nas še velja pojem, da pomeni pomagati delavcu podpirati delavsko lenobo. In dokler tisoči in tisoči pod bičem gladi tavaajo med smrtjo in ječami in so stalno ali na pragu nebeških vrat, kjer dobe plačilo za svoje trpljenje, ali pa na pragu policijskih in sodnijskih zaporov, kjer tudi dobe plačilo, ker so se predrznili jesti, leži čez 30 milijonov dinarjev, zbranih od delavcev potom zavarovalnih prispevkov v hipotekarni banki v Beogradu in nikdo noče vedeti, da je to delavski denar. Kar drži kapitalist, tega z lepa ne izpusti, pa četudi ni njegovo. A pravilnik za pomoč brezposelnih iz tega denarja leži gotov že več let in čaka na ministrov podpis. Minister pa ga ne podpiše. Ne zato, ker nima časa, nego zato, ker je proti temu, da bi se pomagalo brezposelnim.

In k tej bedni, obupni, od vseh sitih gospodov zavrženi armadi sedaj tlačijo še železničarje. Naj prej so rudarje. Sedaj so na vrsti železničarji. Kredita, pravijo, ni v redukcije se vrše. Samo »Jutro«, »Slovenec« itd. stokajo o tej strahoti. A med tem strašnim, težkim časom, ki visi na nas vseh, kakor gora, se pojavlja letak »Udruženja narodnih železničarjev«, ki psuje na desno in levo, trdeč z nesramnim sarkazmom, da ni na železnici redukcije. Ni je, in le mi »Ujedinjeni Savez Železničarjev« bomo krivi, ako bo, ker spominjamo upravo na to. Nečuvno je to igranje z železničarskimi želodci in z želodci njih žen in otrok. Na ušesa in z letaki pa še pripovedujejo že reduciranim: Ne verjamite! Saj ni redukcije!

Še več! Denuncira in kliče na pomoč vsemogoče inštanca, naj za božjo voljo razpuste organizacijo, kakor je naš Savez Ujedinjenih Železničarjev. (Ker on preveč brani železničarje pred redukcijo in moti »Udruženje narodnih« v njih delovanju. Op. ured.)

Železničarji, skrbno prečitajte ta članek. Redukcije množe armado brezposelnih. Oni, gladni in obupani se ponujajo za vsako ceno. To povzroča padec mezd, to povzroča nove redukcije, da se potem najamejo cenejše moči. Oglejte si dobro letak »Udruženja narodnih«, ki vprije, da je vse to laž, da ni redukcije. In potem sodite. V vas samih je pa pomoč, ako hočete. Zato morate vedeti, kam spadate in kje je vaše mesto v borbi za lastne pravice. Tiste, ki jih je strah pred vašo zavednostjo, zlomite, da vas ne bodo več prodajali. Pomnite: Sloja jači, nesloja tlači!

Železničarski položaj in naši ukrepi.

Od sprejetja proračuna za leto 1926-27, to je od 1. aprila dalje, visi nad železničarji v splošnem na tanki niti meč in grozi vsak čas, da se utrga in pade na nas.

Ze ministrstvo saobračaja samo je stavilo v proračun premale vsote, tako za bolniško, nezgodno zavarovanje kot za izplačilo sporednih priložnosti (kilometraža, nočne doklade, premije itd.) in za izplačilo delavskih plač.

Z obljubami, da bo vpeljalo nov delavski pravilnik, višje delavske plače, je vodilo delavstvo za nos vse do 1. julija 1926, ko je prišlo s pravo barvo na dan in brez vsakega sramu izjavilo, da manjka v ministrstvu saobračaja za delavske plače okoli 200 milijonov dinarjev in da se bo nov delavski pravilnik uveljavil, ako dobe potrebne naknadne kredite.

Od 1. aprila do 1. julija 1926 so imele posamezne direkcije čas in

dolžnost, da energično zahtevajo od ministrstva naknadne kredite za delavstvo, vendar tega niso v dovoljni meri storile. Ko je šel parlament na počitnice, pa naenkrat ugotove dejstvo, da ni denarja; in na to so se začela v Beogradu posvetovanja, kje in kako dobiti denar. To priliko in zlasti vremenska neizgovarja pa je zahrbtno izrabila uprava, da okrne in ugrabi železničarjem ter javnim nameščencem zadnje obstoječe pravice.

Že pred meseci je vzela javnim nameščencem pravico na pokojnino po desetih letih in vpeljala petnajstletno čakalno dobo, podaljšala je nato nestalnost za tri leta, železničarjem odvzela Surni delovnik, proste dneve, delavstvu premije, 20odstotno eksekutivno doklado ter začela čisto javno pripravljati obširno redukcijo delavstva, kateremu že leta in leta ni regulirala urnih plač, nastavljenecem na drugi strani pa pripravlja redukcijo draginskih doklad.

Da je uprava še v vseh drugih institucijah poslabšala obstoječe stanje, je vsakemu znano. Obenem pa je tudi znano, da uprava z neko predrzno doslednostjo krši zakon za zakonom ter ne da železničarjem ne službene obleke, ne razlik, ne delovne obleke, pač pa jih na vseh straneh izmožgava.

In kljub temu položaju so se naše organizacije (strogo stanovske in borbene), ki so pošiljale iz svojih kongresov udanostne brzojavke in pozdrave v Beograd, mesto da bi iz svojih najvišjih forumov energično protestirale ter zahtevale pravice. In v teh groznih časih se za vse državne nameščence in delavce ni nikjer začul glas, ki bi protestiral, pozval prizadete na obrambo pravočasno, marveč se je skušalo delavstvo zaslepiti z izjavami, da na vsem tem ni nič in da ne bo nikake redukcije.

Prepozno so odprle te organizacije svoje oči, ko so že občutile udarce biča na svojih hrbtih in so hotele dvigniti svoj glas — a žal prepozno. Ko je toča že pobila, ne pomaga več zvoniti.

Le naša organizacija je pravočasno dvignila glasen protest (za kar so nas nasprotniki obkladali z najgršimi imeni) ter pozvala železničarje širom Jugoslavije, da nastopijo v obrambo svojih pravic.

Trideset javnih protestnih shodov smo obdržali, poslali iz teh na ministrstva, generalno direkcijo in direkcije protestne resolucije, angažirali smo za intervencije delavske zbornice v Ljubljani, Zagrebu, Sarajevu, centralni sekretariat delavskih zbornic v Beogradu ter Ujedinjeni radnički sindikalni savez v Beogradu ter smo tako s koncentričnimi intervencijami preprečili in ustavili nadaljno redukcijo.

A kljub temu je danes na cesti po celi državi na stotine in stotine delavstva in sicer progovnih delavcev, — ljudi, ki so bili že doslej najbolj izkoriščani, a večinoma niso čutili potrebe po enotni razredno bojovni organizaciji.

V naslednjem podamo delno statistiko izvršenih redukcij:

Videm-Krško reduciranih 12 progovnih delavcev, Celje 60, Bubnjarci 28, Borovnica 2, Pragersko 10, Sevnica 13, Zidanmost 22, Maribor (kurilnica) 12 km. delavcev, Ormož 8 prog. del., Ljubljana 39, Brežice 9, Zalog 4, Laze 17, na progi Zagreb-Sisak 150, Mostar 16 km. delavcev.

Samo v teh krajih je torej na cesti 400 delavcev s svojimi druž-

nami, ne vedoč, kaj bodo dali jutri v usta, kje bodo spali, kako nasitili bedne otročiče! In koliko tisočev jih je še v drugih krajih naše države?

Tudi nekaj naših sodrugov je med temi in naša dolžnost je, da jih ne pustimo gladovati na cesti, ampak da jih podpremo in zasukamo obstoj njih družinam.

Za nastavljenec pa je ministrski svet sprejel drugo poboljšanje, in sicer redukcijo doklad. Tozadeven sklep se glasi glasom dnevnih časopisov:

Na seji ministrskega sveta, dne 23. julija 1926, ki je trajala do 9. ure zvečer, je finančni minister predložil končnoveljavno besedilo uredbe za zmanjšanje doklad uradnikom in državnim uslužbencem. Ministrski svet je to uredbo tudi sprejel. Po tej uredbi se bodo doklade znižale po sledeči skali:

1. aktivni ministri in državni podtajniki 30 odstotkov;
2. ministrom in državnim podtajnikom na razpoloženju in aktivnim državnim uslužbencem 1., 2. in 3. skupine I. kategorije 15 odstotkov;
3. aktivnim višjim častnikom, uradnikom 4., 5. in 6. skupine I. kategorije in 1. in 2. skupine II. kategorije 10 odstotkov;
4. aktivnim nižjim častnikom in aktivnim državnim uradnikom 7., 8. in 9. skupine I. kategorije — 3., 4. in 5. skupine II. kategorije — 1., 2., 3. in 4. skupine III. kategorije — 6 odstotkov;
5. aktivnim zvančnikom in uslužbencem 3 odstotke;
6. vpokojencem in vpokojenkam z osebnopripadajočo pokojnino, če prejemajo pokojnino po novem zakonu, po isti skali kakor zgoraj;
7. vsem duhovnikom in svečnikom ter visokim cerkvenim dostojanstvenikom 15 odstotkov — občinski tajniki, ki prejemajo plačo od države, 25 odstotkov.

In na tak napad uradniške organizacije ne najdejo pravega odgovora, pošiljajo deputacije k ministr. predsedniku Uzunoviću, da ga vprašajo, koliko časa bo trajalo to odtegotanje; toda g. min. predsednik je z delom preobložen in deputacije čakajo pri zaprtih vratih.

Mesto da bi ti državni nameščenci v vseh krajih države dvignili svoj glas ter protestirali proti nezakonitostim in združili svoje razbite vrste v enotno razredno bojovno organizacijo s sklepom boriti se za obrambo starih in pridobitev novih pravic, sklenejo v znak protesta izstopiti iz vseh kulturnih, dobrotvornih in športnih društev ter si tako sami sebi zadati nov udarec.

Tudi nam železničarjem bide dvajajsta ura in ni več časa za oklevanje in premišljevanje. Za nas je le en sklep, ki nas more rešiti in to je:

Organiziranje vseh še neorganiziranih in po »stanovskih« ter kategorijskih društvih begajočih železničarjev v enotno razredno bojovno železničarsko organizacijo, ki bo edino zmožna braniti in boriti se za naše pravice.

Vsi v Ujedinjeni savez železničarjev Jugoslavije!

Modrost železničarjev.

(Dopis.)

Kakor je že v vseh teh letih navada v Jugoslaviji, da se raznovrstni agitatorji poslužujejo speljati ljudi v različne politične stranke, sicer marsikatero za proletarce nezdruže, tako so zadnje čase začeli tudi nekateri železničarji. Zato ni čuda, da se nam tako godi. Tako je pred meseci nek dopisnik napisal članek v nekem listu neke stranke, da je zavladata med železničarji neka neprijaznost in zopernost, da se neradi pozdravljajo ali pa sploh ne. Dotični omenja, naj to preneha. Zaenkrat bi rekli: ako je dotični pravilčen in misli pošteno, ga podpiramo (ne radi pozdravljanja, nego radi enotnosti), saj je že skrajni čas, da se železničarji vrnejo na staro pot pravice za vse železničarje brez razlike. Položaj železničarja je nam vsem dobro znan in kljub temu nas še vlada brez izjeme vse povprek obremenjuje z vsakovrstnimi davki. In to še ni za-

dosti, vsak čas prihajajo raznovrstna obvestila, naj bi darovali sedaj za kake spomenike, spet za nek »riveni« križ, spet za nabavo nekih knjig, v katerih se opisujejo vojske, katere so pa vsakemu itak nepozabne. Vsak hoče denar, denar — in ti delavec-železničar plačuj. Nadalje pride cela vrsta vsakovrstnih praznikov, slabo vreme in druge nepravilnosti. Za take in enake reči se najdejo ljudje, kateri vneto agitirajo, posebno pri progovnih sekcijah med delavci, ki so taki trpin, da lahko vse prenesejo, samo zavednosti in sloge ne. Ako se pa enakim odredbam nekateri opravičeno vsled revščine protivijo, le ti zapadejo v neprijaznost sekature, ali v slabo oceno. Najdejo se gospodje, ki celo oponašajo delavcem plače, tolmačijo predpise in zakone, kaj pripada onim, ako neprestanoma delajo celi dan, čeprav bi se moral upoštevati osemurnik, govore celo, da je pridnih delavcev na razpolago za pol manjšo plačo.

To so gospodje, s katerimi se lahko prijazno občuje, ker oni imajo usmiljenje do samega sebe, saj so čedno oblečeni, roke držijo križem ali v žepu, v ustah cigareto. Ti delavci pa obesi zobe na klin, v želo-dec nabasijo kamenja, obleči kožo obleko, stanuj v mišji luknji. Posebno stari delavci se lahko smejejo, ker so dobro ocenjeni v višjo stopnjo za plačevanje raznih davkov, pri čemer s svojo plačo vedno stojijo na enem mestu, so takorekoč že za kolesa podlagati. Kaj vse je tak delavec prežal, za kaj se ga je vse porabilo skozi celo vrsto let, o tem ni govora. Imamo ljudi, kateri si znajo modro pomagati s kapitalistično politiko. Privohali so se le komaj k železnici, še se njim niti ni sanjalo o raznih napravah pri železnici, a po modrosti so gospodje. Že zapovedujejo delavcem in si upajo že voditi protokole z delavci. Ali opozarjamo take, da bo prišel plačilni dan za enake surovosti, kajti nikoli ni krivica premagala pravice. Je li mogoče narediti mlečnozobnežem večje izkušnje, kot jo ima železničar, ki ima 20 ali 30 let službe, star že okrog 60 let? Bila bi dolžnost, naj bi se kontroliralo, kako se ravna z delom, kakaj gre neko delo gladko naprej, drugod pa kot da je s smolo zalito. Sicer pa to danes gre, ker nezavednost delavcev dopušča, da se krivda izvrne na delavce; ako se ukaže eno delo delati dva ali trikrat, zamuda itak ne škoduje mladim zapovednikom, ker so dobri politiki, ampak kriva je lenoba delavcev. Tako namreč govorijo.

Naj še omenim, kako se največkrat rešujejo delavcem prošnje. Kakor je vsem znano, se daje tik železnice nahajajoča se zemlja v najem. Prigodilo se je, da je bila dotična neoddana, ker se sedaj zmanjšuje število progovnih čuvajev. Na prošnje se po večini ne odgovarja ali se pa odgovori, da se delavcem tista zemlja ne more dati v najem, pač pa se daje raznim nastavljenjem in višjim uradnikom, kateri niti ne morejo sami obdelovati v svojo korist, ampak mešetarijo in oddajajo privatnikom, samo da bi je delavce ne dobil ter si s svojim trudom in delom skušali zboljšati življenje. Opozarjamo sekcije, ker s tekočim letom prestane pogodbeni rok, naj za v bodoče ravnajo bolje in naj se da zemlja v najem pravilno, na več proslincev, da utegne tudi tam, kjer je mogoče, kaj odpasti na delavca. Posebno vlogo igrajo nekateri progovni pazniki, ki zapeljujejo delavce na kriva pota kapitalizma in s tem brusijo meč proti delavcem. Če je progovni mojster ali kak načelnik nagnjen na ono stran, naj bo; če mu hoče še kak mlad paznik-štrebar slediti, naj sledi, a delavce pustite pri miru in naj se jih ne šikanira za to. Zahtevali bomo, da so predpisi za vse enaki. Kako se jih držite, izpregovorimo drugič, če ne bo sporazuma. — Sramotno pa je za delavca, kateri ne spozna, kam spada in ne ve, kdo je. Popravimo svoje napake, dokler je čas, ker po smrti pokoro delati je prepozno, pravi pregovor. Zabavljati, in še to skrivaj, ne pomaga nič, a ko je treba resno povedati svoje mišljenje, takrat pa molčati ali pa celo trepetati.

Vsi pa se moramo organizirati v »Ujedinjenem savezu železničarjev«, da si tako skupno pomagamo zboljšati svoj položaj.

Železničarji na progi Pragersko-Kotoriba.

Internacionalni pregled.

(Po ITF.)

ITF in angleška rudarska stavka.

V soboto, dne 3. julija 1926 se je vršila v Ulrehtu konferenca Internacionalne Transportne Federacije, na kateri so bile zastopane železničarske organizacije Nemčije, Francoske, Češke, Belgije, Holandske in Luksemburga, ki se je pečala z vprašanjem angleške rudarske stavke. Konferenca je potrdila vse sklepe vodstva ITF, obenem pa je konstatirala, da se prevzema premoška iz kontinenta v Anglijo ne more preprečiti vse dotlej, dokler angleške železničarske organizacije same ne vstavijo prevoza premoška.

Kongres splošne železničarske organizacije na Angleškem

se je vršil 5. julija 1926. Poleg poročila uprave se je obravnavalo še 126 samostojnih predlogov. Poročilo o stavki železničarjev povodom rudarske stavke se je vzelo na znanje. Postopanje železničarskih uprav, ki so po stavki kljub dogovoru preganjale železničarje, se je obsodilo z naslednjo resolucijo:

»Kongres energično protestira proti postopanju železničarskih uprav, ki so s preganjanjem velikega števila organiziranih članov prelomile po stavki sklenjen dogovor.«

Ostro se kritizira tudi postopanje vlade v rudarski stavki ter je bila soglasno sprejeta naslednja po Thomasu predlagana resolucija:

»Kongres obsoja sedanjo reakcionarno vlado radi nepreračunljivih izgub in gorja, ki ga je zakrivila s svojo razredno zakonodajo, katere, medtem ko bogatašem koncedira dalekosežne davčne olajšave, ropa fonde bolnih, brezposelnih in invalidov.«

Kongres nadalje izjavlja, da zavlačevanje rudarske stavke, ki je prinesla narodu ogromne izgube mnogo milijonov funtov šterlingov, odvzema vladi vsako pravico na zaupanje od strani volilcev.

Predlog za upeljavo bojkota čez uvoz premoška je bil z večino glasov odklonjen.

Za predsednika je bil izvoljen Dobbil.

Sprememba uprave belgijskih železnic.

Dne 6. julija je bil predložen belgijskemu parlamentu zakonski osnutek za spremembo uprave belgijskih železnic. Ustanovila se bo posebna družba z akcijskim kapitalom 11 milijard frankov.

Upravni organi te družbe bodo: generalna skupščina in upravni svet. Upravni svet sestoji iz 21 oseb, od katerih jih imenuje 10 kralj, 5 držav, amortizacijska blagajna, po enega zbornica za trgovino, za poljedelstvo in delavska zbornica in tri pa izvoli osebe.

Za zavarovanje zadev in razmerja personala se ustanovi posebna personalna komisija, v katero imenuje 10 zastopnikov upravnih svet, 10 pa železničarska organizacija.

Švica.

Dne 3. in 4. julija je bil v Bernu kongres švicarske železničarske organizacije, na katerem se je med drugim konstatiralo, da se je vsled elektriziranja železnice zelo poslabšal položaj strojnega osebja, kateremu grozi še redukcija vsled nameravane zasedbe lokomotiv le po enem možu. Kot žalostno dejstvo se je konstatiralo, da se mlajše osebe izogibljajo enotne organizacije in zlasti ne dela v enotni organizaciji.

Kako stanujejo železničarji v Švici.

Finančni departma je sestavil statistiko o stanovanjih 31.034 železničarjev in dognal, da stanuje od teh:

24,5 odstotkov v lastnih hišah,
56, odstotkov v najetih stanovanjih,
4,1 odstotek v zadržanih stanovanjih,
3,6 odstotkov v službenih stanovanjih,
3,4 odstotkov v čuvajnicah,
8,4 odstotkov v mebliranih sobah.

Po eno sobo in kuhinjo ima le 2,1 odstotek gori navedenih železničarjev, po dve sobi ima 20,9 odstotkov, po tri sobe ima 49,5 odstotkov, po štiri sobe ima 22,5 odstotkov; ostali pa imajo še večja stanovanja.

In kako bi izgledala statistika pri nas? Koliko odstotkov bi odpadlo na železničarje, ki so brez stanovanj na cesti, ali v vagonih in kletih? Pa pri nas se uprava za take statistike ne briga!

Angleška rudarska stavka se bliža koncu?

V zadnjem tednu se poskuša v Angliji na tri načine zaključiti rudarsko stavko. Prvo pot so podvzeli škofci, ki predlagajo, naj ostane isti delovni čas in iste plače ter da vlada še štiri mesece denarno podpira rudniško industrijo in da uvede nova pogajanja. Če se to tokom pol leta ponesreči, naj razsodi posebno razsodišče. Drugo akcijo vodi Layton, izdajatelj velikega lista »Economist«. On hoče zblížiti vlado, rudarje in podjetnike na podlagi, ki je precej podobna predlogu škofov. Končno pričakuje javnost, da se bodo ugodno zaključila pogajanja med generalnim strokovnim svetom in med rudarsko organizacijo, ki doslej ni hotela pooblastiti generalnega sveta, da bi ta začel direktna pogajanja.

Rudarji so izjavili, da v glavnem pristanejo na kompromisno rešitev, predlagano s strani škofov. Ministrski predsednik Baldwin je pa odgovoril, naj se predvsem sporazumejo med seboj rudarski podjetniki in delavci.

Štirje stavkovni čuvaji v New Yorku ustreljeni.

V New Yorku stavka že štiri tedne 50.000 krojaških delavcev. Njihova strokovna organizacija je ena najboljših v Severni Ameriki in je vseskozi razredno-bojevena. Glavna zahteva stavkajočih krojačev je, da smejo podjetniki sprejemati v delo le strokovno organizirane delavce. Da ne bi podjetniki zlomili stavke s stavkokazi, so krojači postavili pred vsa večja podjetja svoje stavkovne straže. Podjetniki so pa na to najeli pinkertone, t. j. obratne detektive, ki so pred nekovo tovarno ustrelili štiri delavce.

Tudi tekstilni delavci v Passaicu vztrajajo že dvajset tednov v stavki in vztrajajo v svojem junaskem boju kljub vsem brutalnostim podjetnikov, ki so uporabili proti stavkajočim strupene pline.

Izredna bojevitost delavcev in strahovita brutalnost podjetnikov in oblasti proti stavkajočim nazorno podajata sliko moderne ameriškega kapitalizma. Še celo v fašistovski Italiji se doslej niso dogajali slučaj, da bi smeli kapitalisti organizirati privatno vojsko z revolverji in strupenimi plini proti delavstvu.

Razvoj avstrijskih strokovnih organizacij.

Gotovo bo za vse nas zanimiva in razveseljiva sledeča kratka štatistika, ki prikazuje razvoj razrednega strokovnega gibanja v mali sosednji avstrijski republiki.

Stanje članstva je bilo v povojnih letih sledeče:

leta:	moških:	žensk:	skupaj:
1919	578.983	193.163	772.146
1920	685.645	215.175	900.820
1921	818.237	261.540	1.079.777
1922	817.237	232.712	1.049.949
1923	692.839	203.924	896.763
1924	637.104	190.934	828.038
1925	621.593	185.922	807.515

Te številke povedo vse. V mali Avstriji s 6 milijoni prebivalcev je strokovno orga-

niziranih milijon delavcev. V dvakrat večji Jugoslaviji le nekaj desetstisočev. Zato si reže avstrijski proletarijat drug kruh kakor naš. Članstvo v l. 1924-25 je padlo le radi krize v industriji in brezposelnosti. Da je edino to vzrok majhnemu padcu članstva in da je razredno avstrijsko gibanje notranje trdno in solidno, bodo dokazale še sledeče številke o denarnem prometu strokovnih organizacij. Kljub zmanjšanju članstva radi brezposelnosti so se zvišali članski dohodki in izdatki, ker so strokovne organizacije ščitile in denarno podpirale brezposelne. Dohodki in izdatki stalno naraščajo:

leta:	dohodki:	izdatki:	izdatki v odst. v šilingih:	stotkih dohod.
1919	2.926.14	2.070.27	70.75	
1920	8.671.85	6.079.12	70.10	
1921	62.619.03	44.405.43	70.91	
1922	2.994.259.02	2.064.258.25	68.94	
1923	9.620.385.54	6.907.675.67	71.80	
1924	14.936.214.42	10.454.795.17	69.99	
1925	20.582.451.92	16.884.169.96	82.03	

Šiling velja približno 8 Din. V preteklem letu so imele torej avstrijske strokovne zveze okrog 168 milijonov dinarjev dohodkov in okrog 135 milijonov dinarjev izdatkov. Vsakdo si bo lahko predstavljaj na podlagi tega strokovno moč avstrijskih sodrugov. Od izdatkov je šlo 2.700.000 šil. (21 in pol milij. dinarjev) za brezposelne, 437.000 šil. za bolezenske podpore, 184.000 šil. za invalidne podpore, 140.000 za posmrtnine in 582.000 za pomoč v stiski. V celoti so izdale organizacije 32 milijonov dinarjev podpor. Finančno močne organizacije niso ščitile samo zaposlenih, ampak tudi brezposelne delavce.

Naj vsi naši člani temeljito preštudirajo te številke in izvajajo iz tega potreben nauk:

Vsa moč je v organizaciji! — Delavci, vsi v enotne strokovne organizacije!

Socialni pregled.

Kakšne nečutenosti lahko uganja pri nas meščanska vlada v času, ko je delavstvo politično razdrobljeno, nam dokazuje nov »socialni« čin beograjske gospode.

Po dolgih treh letih so se letos februarja meseca končno le vršile volitve v Delavsko zbornico. Začeli so se pobirati prispevki za njo. Zbornica najaktivneje deluje. Medtem pa izve to finančni minister in pravi: proračuni vseh delavskih zbornic se morajo zmanjšati za 70 odstotkov, ker delavstvo bo sicer težko plačevalo 3,3 odstotkov državnega davka od svojih plač. Torej vlada hoče izsesati iz delavstva ves denar za kanoone in radi tega hoče preprečiti, da bi delavstvo vzdrževalo s svojimi sredstvi Delavsko zbornico kot edino svojo predstavnico. Če bo šlo tako naprej, bo jutri finančni minister prepovedal plačevanje članskih prispevkov za strokovno organizacijo z izgovorom, da mora povišati državne davke.

Delavska zbornica je intervenirala proti tej gorostasnosti in. tudi minister za socialno politiko je obljubil, da bo poučil finančnega ministra, da dela proti zakonu, proti zdravemu razumu in da bje najosnovnejši pravici v obraz.

Delavstvo tu ne bo smelo popustiti niti za las.

Delavsko zbornico — delavcem!

Politični pregled.

Poostreitev razrednih nasprotij.

Po svetu se odigravajo važni dogodki, ki kažejo resno poostreitev nasprotij med kapitalističnim in proletarskim razredom. V Angliji traja že tretji mesec junjski boj rudarjev. Od 1. maja dalje že stavkajo. Poskus delavstva, da jim pomore z generalno stavko, se ni obnesel. Sami se bore dalje z denarno podporo angleških in drugih strokovnih organizacij.

V Nemčiji se je izjalovil poskus, da bi pridobili večino ljudstva za razlastitev knežov. — Na Švedskem je padla socialdemokratska vlada in nove volitve naj pokažejo sedanje razmerje političnih sil. — V Čehoslovski bo prvič od obstoja te republike stvorjena čista meščanska vlada proti delavstvu. Nemški krščanski socialci in agrarci so se v ta namen združili s češkimi buržuji. — Na Poljskem prinaša diktatura Pilsudskega težka razočaranja delavskemu razredu. Kakor znano, je poljsko delavstvo s stavko omogočilo, da je Pilsudski izvedel državni puč proti tedanji skrajni desničarski vladi. Danes nastopa isti Pilsudski proti delavstvu in levim kmečkim strankam, ter uvaja napol osebno, napol vojaško diktaturo v državi. — Da Italiji niti ne omenjamo! Fašizem je kronal svoje delo z uvedbo deveturnega delovnega časa, prepovedjo stavk in z uvedbo prisilnih fašistovskih sindikatov. — Na Madžarskem traja že 14 dni sodna razprava proti komunistom: Rakosiju in drugim. — V Turčiji je dal diktator Kemal paša pobesiti 13 opozicijskih poslancev, ker so baje pripravljali upor.

Najresnejši dogodki so se pa odigrali in se odigravajo v Franciji. Ta čas je padel francoski frank skoraj tako katastrofalno,

kot nemška marka leta 1923. Na vprašanju povzdega (sanacije) francoskega franka in gospodarstva so se tekom 14 dni izmenjale v Franciji tri vlade. Danes je na krmilu zopet pravi reakcionarni in imperialistični tip — Poincaré (izgovori Puankaré), ki je združil v svoji vladi vse meščanske voditelje od skrajne desnice do takozvanega levičarskega kartela z Herriotom na čelu. Padajoči frank je združil oba nasprotna meščanska tabora. Pri volitvah 11. maja 1924 je »levi« meščan Herriot premagal odkritega reakcionarca Poincaréa. Oba bosta sedaj združeno sanirala francoske finance. Do zadnjih dni je bila razcepljena Francija v dva velika politična tabora. Desno je stal Poincaréjev nacionalni blok — v socialnem vprašanju skrajno konservativen, v nacionalnem vprašanju šovinističen, v kolonialni politiki imperialističen. V parlamentu je imel večino »levičarski« kartel, t. j. po nepravilnem volilnem redu z vseh strani stvorjena umetna koalicija liberalnega meščanstva in socialistov. Sedaj je ta kartel razbit ker je šel liberalni meščan Herriot pod Poincaréjevo streho. Socialisti in komunisti predstavljajo sedaj 130 poslancev broječo proletarsko parlamentarno opozicijo.

Finančna kriza je razčistila zamotane francoske politične razmere. Pri alternativni sanaciji Francije po kapitalistični poti ali s sredstvi proletarske finančne politike — se je odločilo liberalno malomeščanstvo na kapitalistično plat. Ta združitev meščanstva bo pospešila združitev proletariata.

Kljub poostreitev reakcije v mnogih deželah vidimo tudi svetle pojave v svetovju. V Angliji prinesejo vsake nadomestne volitve novo zmago enotni delavski stranki; čim brutalnejša je angleška vlada proti rudarjem, tembolj spoznavajo širše delavske mase, da morajo osvojiti politično oblast, ako hočejo zadati kapitalu odločilni udarec. Dogodki v Franciji in Čehoslovski silijo socialiste na levo, proč od meščanstva, k stvoritvi enotnega proletarskega bojovnega gibanja. Vse to pospešuje edino pravilno razdelitev človeštva v dva nasprotna tabora: tabor buržuazije in tabor delovnega ljudstva. Delovno ljudstvo bo po vseh teh preizkušnjah spoznalo, da je njegova končna rešitev le v tem, da zapusti meščanstvo, da se združi med seboj in da si združeno osvoji politično oblast.

Domači pregled.

Poplave so uničile najplodovitejšo zemljo Jugoslavije v Bački in Baranji. Prejšnja uprava je ob Donavi vedno gradila ali popravljala napise, 20 dosedanjih meščanskih vlad v Beogradu pa za to ni imelo časa, kajti kdo naj se pa peča potem s korupcijo, kdo naj sestavlja Obznane in 13 milijardne proračune! Vlada je pa pokazala svoje razumevanje ravno sredi te strašne vremenske katastrofe. V ogromnem državnem proračunu ni našla sredstev za pomoč poplavljenim krajem in nesrečnim kmetom, pač pa je pozvala pod davki obloženo ljudstvo, naj zbira prostovoljne prispevke za poplavljenice. Ljudje pa nimajo denarja, še manj pa imajo zaupanje, kam bi vlada njihov prostovoljni denar vtaknila — in zato niso zbrali ničesar. Vlada je šla potem še dalje: reducirala je doklade državnemu uradništvu. Oguljeni državni uradniki, zadolžen na vseh koncilih in krajih radi premajhne plače, bo dobival sedaj zmanjšane draginjske doklade, dočim bo draginja naraščala.

RR-vlada je dejala v svoji izjavi, da je dala piti iz tega keliha trpljenja državnim uradnikom zato, ker so to najpatriotičnejši ljudje v državi. In to je res! Patriotizem državnih uradnikov je udarjen. Mi smo jih vedno vabili v strokovne organizacije. Toda oni so v odgovor z vsakega sestanka pošiljali v Beograd udanostne brzojavke, zatrjujejo v njih svoj patriotizem. Kogar Bog ljubi, ga tepe, — pravi pregovor. Ravno tako bi lahko rekli: Kogar beograjska vlada ljubi, ga tepe. In to pot je udarila najponižnejšega slugo. Ali se bo sedaj zdrnilo državno uradništvo? V nedeljo so sklenili uradniki, da iz protesta proti redukciji izstopijo iz vseh javnih društev. Tak »protest« pač ne daje časti državnemu uradništvu in še manj koristi.

Edino izdaten protest proti vsej reakcionarni politiki vlade je: združitev vsega delavstva in uradništva v enotnih strokovnih organizacijah, ki naj se mesto pošiljanja udanostnih brzojavk bore za pravico vseh, ki delajo.

Dopisi.

Celje. V petek, dne 16. julija t. l. se je vršil pri nas javen železničarski shod, na katerega se je povabilo tukajšnje podružnico Udruženja nacionalnih železničarjev s posebnim povabilom, da iznesejo na javnem shodu proti Ujedinjenemu savezu železničarjev Jugoslavije na njihovem letaku navedene nekorektnosti oziroma nedelavnosti Saveza.

Shod je bil nepričakovano dobro obiskan; zastopane so bile skoro vse kategorije železničarjev, posebno pa progovni delavci, kateri so tudi enkrat pokazali, da so se začeli malo bolj zanimati za svoj položaj. Kot referent je nastopil sodr. Mikec iz Ljubljane. Stvarno je razložil položaj železničarjev, kratenje njih pravice od strani uprave, podvzel kritiko napram Udruženju nacionalnih železničarjev, katerih organizacija šteje baje 25.000 članov in do danes še ni sklicala niti enega javnega shoda v celi Sloveniji, da bi protestirala proti krivicam, katere se gode železničarjem in bičal glavni upravni odbor bolniškega fonda, v katerem imajo nacionalni železničarji večino in da se pod njihovim upravljanjem še bolj kratijo zagarantirane pravice.

Shoda se je udeležilo tudi precejšnje število članov zveze, povdarjati pa moramo, da so prišli nekateri gospodje šele

proti koncu ter hoteli uganjati demagogijo, katero hočejo nam podkati. Tako je gosp. prog. mojster Dvoršak iz Rimske Toplice izjavil začetkom svojega govora, da s tudi on ne strinja z letakom, katerega je izdala zveza, pozneje pa, ko je sohr. Mikec razložil, na kak način uganjajo oni demagogijo, katero hočejo podkati nam, je trdil, da je to laž in zagovarjal letak. Sohr. Dolhar je predlagal, da se prečita letak, kateri je bil izdan od nas in letak, katerega je izdala zveza, tako, da bo delavstvo samo presodilo, kdo uganja demagogijo. Prečitana je bila tudi predložena resolucija in enoglasno sprejeta, nakar je sohr. Felicijan zaključil ob 10. ur izvečer dobro uspeli shod.

Zidanost. Kakor vam je znano, se je vršil pri nas 17. julija javen železničarski shod, na katerem je bilo navzočih čez 100 železničarjev. Čeravno bi moral biti še bolje obiskan, vendar lahko rečemo, da se je začelo tudi naše železničarstvo prebujati iz dolga mrtvila.

Kakor po navadi pa je manjkalo najbolj prizadetih in to so progovni delavci, ki so pač pod vplivom progovnih mojstrov in se najbrže niso upali shoda udeležiti. Tudi par članov zveze je prišlo, ki pa so stali zunaj sobe, dasi smo pričakovali, da bodo javno razložili delo »Zveze« in njen letak.

Shodu je predsedoval s. Kovačič, zapisnikar je bil s. Mesner in po dvehurnem referatu se je soglasno sprejela protestna resolucija in shod zaključil.

Konstatirati moramo, da tudi na naši postaji ni vse v redu. Glede prostih dni moramo poročati, da jih sploh ne dobi kretniško in premikalno osebje. Direkcija je obljubila zastopnikom centrale, naš načelnik je obljubil nam, da bo napravil že 26. aprila tozadevni turnus, pa ga še do danes nimamo. — Več progovnih delavcev se je odprstilo, veliko pa poslalo na brezplačen dopust, med njimi take, ki imajo že po tri leta službe in nikakega premoženja, medtem ko se je pridržalo v službi nekateri, ki imajo komaj en mesec službe ter tudi nekaj privatnega premoženja.

Pragersko. Protestni shod pri nas je bil 14. julija 1926. Prisotnih 102 železničarja. Referat je bil sprejet z odobravanjem ter obenem z zgražanjem čez letak in delo Zveze, protestna resolucija pa soglasno sprejeta. — Zahtevamo še več takih shodov, da bo sleherni železničar o delu centrale poučen, da se bo razvila med nami jaka razredna zavest in da se bo sleherni železničar zavedal, da je njegovo mesto le v razredno bojni organizaciji. — V slogi je moč!

Maribor. Na protestnem železničarskem shodu dne 16. julija so pokazali tudi mariborski železničarji, da si ne puste kratiti nobene pravice več, da se ne puste več voditi za nos od raznih gospodov, ki jih hočejo izrabiti le za svoje volilne ovčice, ampak da so resno odločeni boriti se za obranitev dosedanjih in izvojevanje novih pravic.

Stotine in stotine železničarjev je napolnilo Gambrinov vrt in pod predsedstvom s. Krajnika se je obdržal izredno uspešni protestni shod. Po referatih ss. Stanka, Bahuna, Magdiča in Ošlaka je bila od tisoč mož broječe množice soglasno sprejeta protestna resolucija, obenem pa tudi z zgražanjem obsojeno delo onih, ki hočejo železničarje le izrabiti v svoje svrhe.

Višek blamaže pa je dosegel prvobornilni mariborski radikalov g. Tavčar, ki se je oglasil k besedi in svečano zatrjeval, da je ravnokar govoril z ministrom in direktorjem inž. Knježevičem, ki sta mu zagotovila, da redukcije ni.

Ko mu je referent od centrale dokazal, da je že stotine delavcev na cesti, da so drugi na brezplačnem dopustu, da so reducirani prosti dnevi, dopusti, premije itd., je, ne da bi na to odgovoril, med živžganjem in protesti železničarjev odšel zborovat na svoj sestanek.

Prisotni so bili tudi nekateri prvobornilci in člani »Slovenske delavske zveze«, »Zveze jugosl. železničarjev« ter »Prometne zveze«, vendar se noben od teh ni priglasi k besedi, da bi pojasnil stališče njih organizacije.

Zbrani železničarji so sprevideli, da je njih rešitev le v enotni razredno-bojevni železničarski organizaciji, za katero bodo šli vsi na delo.

Ptuj. V kratkem času smo imeli pri nas dva shoda, ki sta oba rodila za našo podružnico velik uspeh ter odprla oči tudi še nezavednim železničarjem. Interesanten je bil shod, ki ga je sklicalo »Udruženje jugoslovanskih nacionalnih železničarjev« v nedeljo 18. julija t. l. z dnevnim redom: 1. Redukcija. 2. Odvzetje 200stotne doklade. 3. Službena obleka. 4. Slučajnosti.

Od »Zveze« so prišli Zupan iz Ljubljane, Sovre iz Kraljeva ter se je zbralo na shodu 60 železničarjev, od tega preko dve tretjini naših sodrugov, nakar je predsednik »Zveze« Polanec otvoril shod in hotel takoj dati besedo poročevalcu Zveze. Naši sodrugi so zahtevali z ozirom na dejstvo, da je javen železničarski shod, da se voli predsedstvo, kar pa zvezarjem nikakor ni bilo po volji ter je enega od njih naša zahteva tako razburila, da je trdil, da je shod sklican le za njihove člane in da se naj ostali odstranijo.

Da ne bi nastalo prekanje, smo dopustili, da se je vršil shod brez voljenega predsednika ter smo poslušali izvajanje njih poročevalca od centrale g. Zupana, ki je govoril o nepravilnih urninah, delavskem pravilniku in njih delu za preprečitev redukcije, za katero da so zvedeli šele preteklo nedeljo.

Nato je dobil besedo s. Krajnik, ki je v kratkem vprašal, kdo je delil urnino, kako je postopala Zveza na anketi za delavski pravilnik in kako da o redukciji sedaj ni nič vedela, kakor je pisala v svojem letaku.

G. Sovre je nato reševal postojanke Zveze z navadnimi napadi na II. in III. internacionalo, z Makučevimi letaki iz leta 1924, ko so bile volitive in s sličnim »materijalom«, ki ga je prinesel seboj na ta shod.

Po ponovnem govoru s. Krajnika, ki je vprašal navzoče, kdo uganja demagogijo in kdo je prišel na protestni shod z »materijalom«, da nas napada ter se nato na kratko obrnil na delo »Zveze« v centralni upravi boln. blagajne, je s. Krajnik s ploskanjem pozdravljen od navzočih zaključil svoj govor s pozivom na delo za enoto, razredno bojno železničarsko organizacijo.

Nato je bil shod zaključen, ne da bi se obravnavale točke dnevnega reda.

Železničarji v Ptuj pa so izprevideli in spoznali, kje je pravo delo in zato je danes njih sklep: S podvojeno silo na delo za enotno razredno zavedno železničarsko organizacijo! Vsi v Ujedinjeni savez železničarjev Jugoslavije!

Ostali shodi. Dobili smo poročila o od nas sklicanih protestnih shodih še iz več krajev, vendar vseh vsled pomanjkanja prostora ne moremo priobčiti.

V naslednjem damo le kratek pregled protestnih shodov. Shodi so se vršili: Dne 11. julija v Ljubljani, Jesenicah, Krškem, Borovnici, Zalogu, Dravogradu, Grobelnem, Dubici in Ptuj. — 13. julija v Novem mestu in Sarajevu. — 14. julija na Pragerskem in Vuzenici. — 15. julija Brezno-Ribnica. — 16. julija v Celju in Mariboru. — 17. julija v Zidanem mostu. — 18. julija v Logatcu in Bubnjarih. — 20. julija v Indiji in Nišu. — 24. julija v Sisku. — 25. julija v Bjelovaru. — Shodi se bodo še vršili v Sevnici, Brežicah, Novi Gradiški, Brodu n. S. in Zagrebu.

Ormož. V nedeljo, dne 8. avgusta, se vrši pri nas javen železničarski shod in sicer v prostorih gostilne Gaberc. Začetek ob pol 11. uri dopoldne. Dnevni red: 1. Poročilo o delu centrale; 2. Boj za naše pravice; 3. Protest proti redukciji.

Vabimo vse sodruge in službe proste železničarje, da se shoda udeležijo.

Pragersko. Razmere v našem skladišču so neznosne. Trije delavci vrše stalno dnevno službo in sicer od 8. ure zjutraj do 18. ure popoldne, samo popoldne je dve uri odmora. Ista služba pa se vrši (tudi popoldne) ob nedeljah in praznikih, seveda tudi 8 ur dnevno, pa se skladiščnim delavcem sploh ne zaračuna čezurno delo.

Prizadeto osebje pričakuje, da bo direkcija tu napravila red in odredila, da se delo ob nedeljah plača kot čezurno delo ter upelje menjajoča se turnus služba v skladišču, tako da ne bodo eni skozi cela leta hodili v dnevno službo, drugi pa zopet vedno delali službo v turnusu. Naj se dela en mesec dnevno, a drugi mesec turnus službo.

(Tozadevno je centrala vložila pismo intervencijo na direkciji. Op. uredn.)

Iz vrst progovnih čuvajev in obhodnikov. Služba progovnih čuvajev in obhodnikov je postala naravnost neznosna. Že itak naporno 16/16 ali 24/24-urno službo je uprava še poslabšala z okrožnico o ukinitvi dopustov. Ako hočemo imeti dopust, se moramo domeniti med seboj in eden drugega nadomestovati. To se pravi: najprvo moram narediti svojih 24 ur službe, potem pa, mesto da bi šel počivati, moram nadaljnjih 24 ur nadomestovati svojega tovariša, ki je šel na dopust; po preteku teh 24 ur pa pride že zopet moja lastna tura na vrsto. Tako zahteva direkcija, da vršimo 72 ur nepretrgoma službo.

Zadnjiokrat opozarjamo sedaj upravo, da napravi red, dostavi za dopuste nadomestnike in uvede tudi za nas šurni delovnik, t. j. turnus 12/24. Upošteva naj, da vršimo skoro vse noči službo, ker smo prosti šele vsako četrto noč, ne pa, da nas tako visoko kaznuje za vsak najmanjši pregrešek. Gospodje na direkciji! Naredite en poizkus in pošljite vsaj za 14 dni enega gospoda inženjerja, da bo poizkusno vršil te dni našo službo in po njegovem poročilu potem naše turnuse na novo uredite!

Iz okrožnic.

1. Nerednosti pri nakazovanju in ukinitvi 20-odstotnih doklad (okr. št. 116/III.).

Pri nakazovanju in ukinitvi 20-odstotnih doklad osnovne in položajne plače za vršenje težje in naporne službe, katere pritiče izvršitvenemu nastavljenemu osebju v smislu čl. 26, zakona o drž. prometnem osebju, se dogajajo nerednosti, ki jih povzročajo postaje s tem, da ne predlagajo direkciji pravočasno posebnih poročil za priznanje, oziroma ukinitve 20-odstotne doklade uslužbenecem, kateri prične, oziroma nehajo samostojno vršiti izvršitveno službo. Mesto, da bi postaje tozadevna poročila predlagale direkciji takoj, ko prične kak uslužbenec vršiti stalno samostojno izvršitveno službo, se kopičijo slučajji, da prejema Direkcija tozadevne vloge več mesecev kasneje s prošnjo, da naj se dotičniku prizna izvršitvena doklada z dnem, ko je prišel vršiti izvršitveno službo, to je, za več mesecev nazaj, kar ne povzroča samo velikih neprilic pri poslovanju s krediti, ampak se celo dogaja, da tozadevni krediti zapadejo.

Na drugi strani postaje vobče ne prijavljajo Direkciji ali pa prekasno imena uslužbenec, ki so od vršenja izvršitvene službe odtegnjeni in jim v smislu čl. 26, zakona o drž. prometnem osebju, izvršitvena doklada ne pritiče, da bi se jim ista pravočasno ukinila.

Radi tega odredjamo, da imajo postaje odšlej predlagati Direkciji, oddelku III/2 tozadevna poročila za vsakega uslužbenca takoj, ko prične, oziroma neha vršiti samostojno izvršitveno službo, da se mu 20-

odstotna doklada že v prihodnjem računskem mesecu nakaže, odnosno ukinje.

Opozarjamo gospode šefe postaj, da v bodoče ne bomo več nakazovali, oziroma odtegovali izvršitvenih doklad za nazaj, temveč, da bomo dotične zneske predpisali krivcu, kateri tozadevnih poročil ni pravočasno predložil Direkciji.

Načelnik Saobrač. Odel.: Benedek, s. r.

2. Zdravljenje železničarskih otrok v zdraviliščih (okr. št. 82/VI.).

Železničarski otroci se lahko gre do zdraviti v naslednja zdravilišča:

1. v Fruškogorski venac,
2. v Lipik,
3. v Novi Marof,
4. v Kraljevico (za kostno tuberkulozo),
5. v Topolšico,
6. v Lokrum.

Stroški za hrano, stanovanje in nadzorstvo znašajo Din 30 dnevno ter jih plača bolniška blagajna.

Kdor hoče poslati otroka v eno navedenih zdravilišč, mora vložiti na bolniško blagajno prošnjo za zdravljenje, iti s to k pristojnem želez. zdravniku, nakar bo otrok pozvan na pregled k šef-zdravniku, oziroma bo ta na podlagi izjave pristojnega zdravnika odobril potrebo zdravljenja.

Prostor za otroke pa morajo v zdravilišču preskrbeti starši.

3. Otvoritev odeljenja za otroške bolezni v centralni ambulanci (okr. št. 73/VI.).

S 1. julijem se je otvorilo v centralni ambulanci drž. žel. na Celovski cesti št. 4 v Ljubljani odeljenje za otroške bolezni in posvetovalnica za matere in dojenčke, katero vodi specialist za otroške bolezni dr. Anton Breclj.

Dr. Breclj bo sprejemal začasno na sobi 21 (čakalnica na sobi 22) centralne Ambulante vsak tork in vsak četrtek od 9.30 do 11. ure dopoldne vse kronične otroške bolezni do 14. leta starosti in posebno matere z dojenčci ter deco do predložitve dobe. Izključene so akutne nalezljive bolezni in je prepovedano prinašati jih v centralno ambulanto.

Pristojni žel. zdravniki pošiljajo ob določenih uri bolne otroke in dojenčke, potrebne specialistične preiskave, z običajno in točno izpolnjeno »nakaznico na centralno ambulanto«.

V isti sobi posluje tudi oddelek za fizikalno zdravljenje z električno masažo, galvanizacijo, faradizacijo, diatermijo in svetlobnim ogrevanjem ter zdravljenjem z višinskim solncem.

Ta oddelek vodi začasno upravnik centralne ambulante dr. Josip Tičar.

Poslovne ure za fizikalno zdravljenje so od 8. do 10. ure dopoldne vsak ponedeljek, sredo in soboto.

Gg. žel. zdravniki naj pošiljajo za fizikalno zdravljenje primerne slučajje s točno izpolnjeno »Nakaznico na centralno ambulanto« ob določenih urah na oddelek za fizikalno zdravljenje.

Naročam vsem službenim edinicam, da o tem obveste člane bol. fonda.

Za direktorja: Inž. Schneller, s. r.

4. Izplačevanje dojiških podpor (okr. št. 84/VI.).

Dojiške podpore se bodo od 1. avgusta 1926 naprej likvidirale in izplačevale vsled sklepa Oblastnega upravnega, odnosno Nadzorstvenega odbora bolniškega fonda v enkratnem skupnem znesku in je vsled tega treba predlagati oblastni upravi humanitarnih fondov platne spiske o dojiških podporah:

1. Po preteku 26., odnosno 32. tedna v smislu § 69 Privremenega pravilnika bolniškega fonda, če otrok to dobo mojenja doživi.

2. Ob smrti otroka takoj za čas od poroda do smrti.

3. Ob prestatku članstva (vsled odpusta, izstopa, vpokojitve ali smrti člana bol. fonda) takoj za ves čas od poroda do prestatka članstva.

4. Če preneha mati dojit otroka, takoj za ves čas od poroda do prestatka dojenja. Platnim spiskom je treba priložiti kakor doslej zdravniško prijavo (obrazec bol. fond 20), na kateri potrdi:

a) pristojni železniški zdravnik vsak mesec, da mati otroka doji;

b) župnijski urad ob končni poteklosti dojiške podpore rojstvo, življenje, odnosno smrt otroka (v smislu gornje točke 1—4).

5. Vožnje začasnih delavcev k zdravniku (okr. št. 85 VI.).

Da se omogoči začasnim delavcem in njih rodbinskim članom (ki nimajo legitimacij) potovati k železniškim zdravnikom, je g. minister za promet z odlokom M. S. br. 13.096 odobril, da se začasni delavci, ki so člani bolniškega fonda, morejo voziti brezplačno k železniškim zdravnikom na podlagi zdravniškega kontrolnega lista.

6. Odtegovanje kazni (okr. št. 85/III.).

Po členu 147. zakona ima uslužbenec, ki je bil kaznovan, tekmo 8 dni od dneva, ko mu je bila odločba

izročena, pravico pritožbe. V tem času se tedaj denarna kazen pod nobenim pogojem ne sme odtegniti. Še le, ko je potekel ta rok, ali ako je vložil uslužbenec priziv zoper svojo kazen in je bilo izdano rešenje na priziv, postane kazen izvršna in se sme odtegniti potem platnega spiska.

Razno.

Kaj je resnica, kaj je laž in kaj komedija?

(Dopis.)

Ko je bil kongres Ujedinjenja železničarskih organizacij v Ljubljani oktobra lanskega leta, so govorili in kričali, se posmehovali in besneli, češ, to je komedija.

Ko se je vršil lansko leto v Beogradu kongres Ujedinjenja CRSOJ in SRS v URSSJ, je en del voditeljev CRSOJ nalašč zamudil kongres, ga sabotiral, da bi ne prišel pod alternaivo »ali — ali« in se ni hotel ujediniti. Takrat je vse vpilo in kričalo, da je to komedija.

In pisalo se je vse do danes in zmerjalo in govorilo o nepravem stališču in oportunistični liniji in o izdajstvu in vrag vedi kaj vse — in pristno in nepristno igralo komedijante.

Delavstvo, ki ga pa biča kapitalistični bič, se je v bolečinah in trpljenju zedinjevalo in je stopalo preko pristnih in nepristnih komedijantov.

In oni, ki so komedijali in govorili o komedijantstvu, so naenkrat z izbuljenimi očmi zapazili, da so ostali sami, zadaj za delavstvom in jo krepko pobrisali za njim, da ga dohite in se zopet postavijo na čelo.

In zagnali so krik: Ujedinjenje. Treba se ujediniti. In pišejo okrožnice na vse strani — tudi podružnicam USŽJ, raj za božjo voljo pozdravijo brzojavno kongres »Zveze grafičnih delavcev v Zagrebu« kjer bo eno glavnih vprašanj zedinjenje strokovnih organizacij in naj se pritisne na to, da se zedinita URSS in ostanek še neredinjenega CRSOJ. To da je odvisno od mnogih brzojav iz Slovenije.

Zagrebski »Organizovan Radnik« pa piše, da »URSS« more ujedinitja in da samo »šuti pa šuti« i da svi socijalski šute.

In kaj naj odgovori »URSS«? Saj nima nič za odgovoriti, ker resnico je že povedal, namreč, da naj se priključijo še tisti drobci, ki se dosedaj niso hoteli ujediniti in tiste organizacije (grafičari, bankovni činovniki), ki so simulirali lani ujedinitje in so vendar ostali »iz taktičnih« vzrokov izven njega. Več ne more povedati vočigled preiskrenosti in lažnjivosti vsega tega kričanja in »pitiskanja«, da se ujedinita URSS in CRSOJ.

Pri nas v Sloveniji kar cepetajo od nestrpnosti in so naredili nekaj odbor »Enotnosti« — mrtvorjeno dete — ki živi samo v kolonah »Radničke Reči«, ki je izšla te dni v Beogradu in kjer tudi to verjamejo. Igra se namreč »komedija« dalje.

A v resnici?

V resnici pa je namen vsega tega početja: ne se ujediniti, kar je ujedinenega razbiti in postaviti svoje organizacije. Nerodno so to začeli v velenjski podružnici rudarjev. Se bolj nerodno z željo in poskusi ustanoviti paralelne strokovne instance z odbori »Enotnosti«. Najbolj pa je nerodno začeto s sledečimi direktivami, ki jih dobivajo samo zelo dobri zaupniki pristaši neujedinjenja. Med drugimi, eva, kaj pravi taka »uputa«:

»Nikako i ni pod koju cenu ne trebalo da radite na obnovu URSS-ve organizacije.« ... »Naša dužnost nam nalaže obnovu naših organizacija.« ... »Vi pa sa Vaše strane treba da podnesete nova i ako treba lokalna pravila; sve treba učiniti, da se organizacija legalizuje, ali nikako sa URSS, nego samostalno bez URSS.«

»Vi poznajete prilike i sve ostale gore i zato treba da radite, kako je najbolje ali bez URSS-a, to je naša uputa ...«

Torej, tako se gre k Ujedinjenju in z namenom pošteno pomagati, da se delavstvo združi v enotno fronto proti enotni fronti.

Sedaj pa sodite vi, železničarji in vse delavstvo, ki čutite razdore in medsebojna psovanja na svojih plečih, kaj je resnica in kje, kaj je laž in kaj komedija.

In njim primerno odgovorite.

Opomba uredništva: Priobčujemo ta dopis našega člana, ker je dokaz, kako mislijo vsi pošteti delavci. Mi pozdravljamo akcijo avtonomnih (grafičarjev) strokovnih organizacij da pride enkrat do popolnega ujedinitja tudi še z onimi, ki so ga dosedaj sabotirali. Delavstvo bo že znalo prestrčiti tiste zahrbtnje namene raznih, sedaj že pač diskreditiranih voditeljev, ki so živeli na račun razdora ter si vzgojili nove. Demagoge in vse, ki prihajajo z lepimi besedami, v srcu pa nosijo zavratnost, bo izločilo.

Javno vprašanje

na generalno direkcijo drž. železnic v Beogradu.

Pred kratkim se je peljal z brzovlakom gospod šef saobračajnega oddeljenja generalne direkcije drž. železnic ter je imel s seboj enega psička. Na zahtevo sprevodnika, da mora tudi za psa imeti vozno karto, je odgovoril, da ni potreba za psa karte.

Ker nam do danes ni nič znanega, da ni potreba voznih kart za pse, prosimo generalno direkcijo, da nam to stvar pojasni in da izda nove določbe glede psov.

Sprevodnik.

Gospodarstvo na železnica.

Od preobrata vozi ljubljansko osobje osebne in novomeško tovarne vlake v Karlovac. Ker nima železniška uprava lastnega posloja v Karlovcu, se mora osobje potikati po privatnih hišah, katere ne odgovarjajo higijenskim predpisom za prenočevalnice (kasarne).

Že osem let plačuje železniška uprava visoke najemnine, približno 50.000 dinarjev letno. Vzemimo 8 let po 50.000 dinarjev, je 400.000 dinarjev. Za to vsoto bi se lahko napravilo prenočevalnico z vsem komfortom.

V zimskem času so navozili precej opeke in peska, ker so mislili zraven postaje zidati prenočevalnico za osobje in pisarne za progovno sekcijo.

Pred par meseci pa pride komisija zagrebške direkcije ter sklence, da se prenočevalnica ne zida, pač pa se, kar je pri nas sedaj moderno, **napravi lep vrt za olepšavo postaje**. Opeko so zopet v vozove naložili in jo odpeljali, pesek so pa porabili za vrt, in vprašanje prenočevalnice je s tem rešeno.

V Sloveniji smo toliko srečni, da nam je še »birokratična« prejšnja uprava zgradila kolikor toliko urejene kasarne, kar pa žalibog v celi državi nimajo.

Kje je združenje narodnih železničarjev, katero požrtovalno dela za zboljšanje položaja železničarjev, ko ima po vseh direkcijah razen ljubljanske večino.

Gospodje voditelji »udruženja«, odprite oči in pogledajte, kakšne prenočevalnice ima zagrebško osobje v Vinkovcih, Splitu itd., pa boste boljše napravili, kakor pa po glavnih mestih države letne koncerte obdržavati in se bahati, da imate 30.000 članov organiziranih. Jaz mislim, da s tako armado članov se mora še nekaj doseči.

Toraj bodite bolj resni in ne uganjajte narodnih fraz z železničarji, temveč pokažite vaše delo v dejanjih. Opazovalec.

Gospoda ne odgovarja . . .

V eni zadnjih številčk smo se obrnili tudi do ustanovitve »Slov. delavske zveze«, kateri predseduje Roman Bende in katero podpira radičevski poslanec g. Trnjar. Stavili smo par vprašanj, da ne bi ti gospodje vodili delavstvo za nos in mesto odgovorov dobimo sama izvijanja . . .

Pravijo, da so strokovna organizacija in da g. Trnjar ni radičevski poslanec, ampak »delavski« zastopnik, ki ni bil izvoljen na podlagi političnega programa.

To je pa že predrznost, tako očitno hoteti varati železničarje.

Na vprašanje glede podaljšanja nestalnosti vsem državnim nameščencem ne odgovore, ampak citirajo razne »Kristane, Horune« itd., češ, zakaj ti nisi zagarantiral stalnosti!

Gospodje, dobro veste, da smo imeli stalnost vse do leta 1923, imeli personalne komisije, delavske zaupnike! Vse to je po letu 1923 izginilo. Imeli smo zakon, ki je vsem državnim nameščencem zagarantiral stalnost s 1. oktobrom 1926, prišel pa je parlament, v katerega vladni večini sedi tudi vaš »delavski« zastopnik Trnjar, ter je obstoječi zakon spremenil v našo škodo in podaljšal nestalnost za nadaljnja tri leta? Za kaj so pač glasovali g. Trnjar in njegovi tovariši iz kluba HSS? To smo hoteli vedeti!

Kdo pripravlja, obeta in izvaja redukcijo? Zopet ni bilo odgovora, dasi sedi g. inž. Košutić kot državni podtajnik v ministrstvu saobračaja in dasi ste bili pri novem direktorju inž. Knježeviću, ki je, kot pravite: »mož na pravem mestu, koncilijanten in pravicoljuben« in kateremu obljublja: »zagotavljam mu svojo moralno pomoč po večnem pravilu: Roka roko umiva, obe pa obraz!«

Enako ni odgovora na vprašanje glede izenačenja davkov, prava na pokojnino, odvzeta 20-odstotne eksekutivne doklade in moremo le konstatirati, da so vsa vprašanja ostala neodgovorjena.

Svetujemo pa gospodom okoli »Slov. delavske zveze«, pokažite delavstvu svoj pravi obraz in barvo, ker v kalnem ribariti mi ne bomo dopustili.

Popravek in izjave.

V zadnji številki našega lista smo pozvali mariborske podružnice, naj se izjavijo glede govoric, da je izstopilo 200 članov (tiskarski škrat je natisnil 900).

S. Gustinčič nam je odgovoril na to:

Čenjeni sodrug urednik! — V »Ujedinjenem Železničarju« z dne 15. julija t. l. št. 16, čitam sledeči sestavek, ki vsebuje neresnične trditve o moji osebi. (Tu citira ves »Poziv«, kakor je bil v listu priobčen in nadaljuje.)

V tem članku se trdi, da govorim jaz »okrog« novico, da je izstopilo v Mariboru iz železničarske organizacije »USZJ« 900 članov. Temu nasproti popraviljam:

Ni res, da govorim »okrog«, da je izstopilo v Mariboru iz železničarske strokovne organizacije 900 članov; res pa je, da sem v neki diskuziji v Delavskem domu v Ljubljani navedel kot primer posledic napačne strokovne taktike in neaktivnosti strokovnih organizacij izstopanje železničarjev iz organizacije v Mariboru. Rekel sem, da so me mariborski sodrugi obvestili, da je izstopilo že 200 (dvesto) članov, pristavil pa takoj, da se mi zdi sicer to število sumljivo, kar pa da ne izpreminja ničesar na dejstvo, da izstopajo. Ko je nato napravil nekdo medklk, da to ni res, sem pripomnil, da bom vesel, če se izkažejo navedbe mariborskih sodrugov kot netočne.

Jaz bom torej z veseljem pozdravil nasprotno ugotovitev mariborskih podružnic USZJ — še z večjim veseljem pa bom pozdravil izpremembo taktike USZJ nasproti kategorijskim organizacijam, vsled katere so izgubile mariborske podružnice v času redukcije, ko je enotnost železničarjev najbolj potrebna, okrog 70 strojev.

Delu čast in oblast!

Dragotin Gustinčič s. r.

Podružnica Maribor I. od 21. julija t. l. piše:

»Na poziv v zadnji štev. »U. Z.«, da Vam sporočimo, kaj je resnice na govoricah, ki se baje širijo v Ljubljani in drugod, da izstopajo v Mariboru člani iz USZJ, podružnica I., konstatiramo, da na tem ni nobene resnice, ker je prirast članov v podružnici I. še zmiraj višji nego izstop.« (Podpis predsednika in tajnika.)

Podružnica Maribor II. piše:

»Prostovoljno ni izstopil nobeden. Štiri člani je podružnica črtala, ker so začeli agitirati za Radičev stranko ter potem tudi pristopili k »Slov. del. zvezi«. Te člani pa privoščimo tistim, ki širijo po Ljubljani tiste laži.« (Podpis predsednika.)

Podružnica Maribor III. še ni poslala izjave, vendar tudi tam stanje članov raste vsak mesec.

K temu naše mnenje:

Baje je nekje nekakšna opozicija, ki se včasih kot taka podpisuje. Dobro! Ali tista opozicija naj bo tako poštena in naj ne laže in ne daje drugim lažljivih vesti in — naj pokaže svoje lice. Pa bo vse v redu in dobro. Ker pametni nasveti in kritike ne škodijo. — Tistim, ki žele imeti strokovne organizacije za pripravo v kakšne druge name, bomo odbili prste.

Komur je res mar, da se ujedini organizacije, krepijo, ne bo izražal svojega veselja na dve plati.

Kaj je napačno, in kaj je pravilno — ne gre soditi neodgovornim ljudem, nego železničarjem, ki čutijo vsako neodgovornost »taktičarjev« in »pravilno linijašev« na svojih plečih. Neaktivnost in aktivnost strokovnih organizacij je pa širok pojem, ki si ga tolmači vsak »voditelj« po svojem okusu.

Železničarji! Kako je bilo, ko ste bili razcepljeni? In koliko vas je bilo? Zato pogledajte vsakemu, ki se vam približa ustmeno ali pismeno, kakšna mu je cena in kaj skriva pod klobukom.

Vi veste, da je v slogi in zedinjenju naša moč!

Zakaj toliko hinavstva?

Vodstvo »Udruženja jugoslovenskih železničarjev« je sklicalo v nedeljo 28. julija javni železničarski shod, baje kot protest proti redukciji — vsaj po dnevnem redu bi bilo tako sklepati. Shoda se je udeležilo — kar priznavajo celo meščanski dnevniki — večina neorganiziranih železničarjev in pa članov »Ujed. Saveza Železničarjev«. In pomislite, ti sklicatelji so grmeli proti redukciji in beograjski politiki, ki pospešuje — čujte ljudje božji — komunizem. In ti sklicatelji, ki so v očigled redukcije, tisti sam dan, ko se je že reduciralo, izdali letak proti naši organizaciji, kričeč, da lažemo, da ni redukcije, da si mi to le izmišljamo in druge take poštenosti, sedaj govore da je redukcija. Ali ne pljuvajo ti gospodje sami sebi v obraz? Oni, mesto da bi prisilili svoje funkcionarje, ki so po poklicu visoki, merodajni uradniki in faktorji v generalni direkciji in v ministrstvu saobračaja, da bi pre-

prečili redukcijo, da bi uveljavili delavski pravilnik, o katerem so vedno govorili, da ga že imajo v žepu, sedaj javkajo, da taka politika ustvarja komunizem. Pod člen 1. zakona o zaščiti države z njimi, s temi merodajnimi faktorji-Zvezarji v generalni direkciji in ministrstvu saobračaja, ki to »nevarnost« s svojim delovanjem povzročajo.

Ko je s. Stanko dobil besedo in to hinavščino razkrinkal, pa mu je g. Jug odvzel besedo. »Jutro« in pa »Slovenski Narod« pa lepo denuncijantsko pišeta, da je zastopnik komunističnih železničarjev napadel »Zvezo«, da so komunistični železničarji razbijali shod itd. Ej, gospodje, poznamo vas dobro in vemo, kaj bi radi. Denuncirajte! Vi veste, da s tem zavedno ščuvate na našo organizacijo državno oblast, da proti našemu tajniku hočete uporabiti tisto sredstvo, ki ste ga zapisali v nekem členu zakona o državnem pomožnem osobju.

Železničarji! To si dobro zapomnite. Temu fašistovskemu »Jutru« in »Slov. Narodu« bo treba zopet dati lekcijo. Žerjavovcem bo treba — če ne prej, pa pri volitvah — zopet pokazati, koliko jih je. Proti nesramni denunciaciji treba postaviti izdaten protitež!

Vse železničarje pa pozivljamo, da še bolj ojačijo »Ujedinjeni Savez Železničarjev« s tem, da vsi, ki še niso člani, pristopijo.

Posestniki na železnico, neposestniki na — cesto!

Med mnogimi »čednostmi« uprave jugoslovenskih drž. železnic je ena tudi ta, da imajo prednost pri sprejemanju v železniško službo kmetje, posestniki, pred onimi, ki ničesar ne posedujejo. To pa je usodepolno ter škodljivo toliko za državo kot tudi za posameznike. Mnogi uslužbenci so to v pravem času opazili ter merodajne opozarjali na posledice, toda ti so se pokašljali na take nasvete, češ, mi že vemo, kaj delamo. Neki gospod je izjavil: »Jaz moram sprejemati take ljudi, kateri imajo lastno stanovanje in pa še nekaj svojega, ker s tem kar zaslužijo na železnici, ne morejo živeti.« Seveda je tičal zajec v drugem grmu. Visoka železniška birokracija je našla nov izum, češ: najbolje je, da sprejmemo čim več kmetov v železniško službo, ker ti nam ne bodo nikoli nevarni. Kmetje, ki imajo nekaj svojega, ti bodo v vsakem slučaju zadovoljni in se ni treba bati, da bi postali socialisti ali komunisti, ker oni bodo zadovoljni z vsako plačo in se tudi ne bodo mnogo brigali za posttranske beneficije. Seveda je to silno napačen račun. Res je sicer, da kmetu ni mnogo mar, kakšni so njegovi prejemki, ker se ne čuti odvisnega od zaslužka na železnici in je popolnoma indiferenten napram vsem zahtevam onih uslužbencev, ki so izključno na prejemke od železnice navezani. Toda vprašanje, s katerim si naši »modri« gospodarji drž. železnice čisto nič glave ne belijo, je: kako po večini opravljajo ti kmeti-železničarji službo? Nismo sovražniki kmetov, ker stojimo na stališču kmečko-delavske solidarnosti ter stremimo za tem, da se naj kmet in delavec združita ter naj zavladata po celem svetu. Toda ta naša solidarnost pa vendar ne more iti tako daleč, da naj tisti, ki ima že en kos kruha, odje še drugemu njegovega. Tu ne gre za tiste podeželske delavce reveže, ki imajo morda borno hišico in pa tu in tam kako njivico, ampak gre za kmete v pravem pomenu besede, ki posedujejo mnogokrat po dvajset, trideset in še več jutov zemlje, katero morajo opravljati po večini s tujo pomočjo, ki imajo hlapce in dekle, sami pa se valjajo po železnicah ter jemljejo državi denar in svoje sotrpine v nesrečo spravljajo. Takim ljudem je železnica deveta briga, ker so njih oči in misli obrnjene izključno na njih kmetije in hodijo na železnico takorekoč samo po denar. Taki ljudje se vozarijo v službo in iz nje mnogokrat po 20, 35, 50 in več km in so seveda takrat, ko pri-

dejo v službo, »že popolnoma izčrpani«, vsled česar ne morejo službe v redu vršiti, pač pa pridejo na železnico — spat! Kako je taka služba usodepolna za železnico samo, za publiko ali pa blago in končno za ostale železničarje, ki postanejo mnogokrat žrtve takih parazitov, to vedo samo oni najbolje, ki so v nevarnosti železniške službe najbolj posvečeni. Najbolj nevarni so taki ljudje pri vozni službi, kjer navadno na vozovih spe, namesto da bi pazili na signale, vsled česar se mnogo nesreč zgodi ali pa zadenejo občutne kazni one reveže, ki sicer svojo dolžnost vrše v polni meri, a kljub temu so kaznovani, ako se kaj zgodi!

Pred kratkim časom je neka skupina prevozila vse signale postaje Sl. Bistrice. Slučajno se ni nič hudega zgodilo, ker je bilo vse prosto, ali posledice niso izostale. Modra gospoda v Ljubljani je vse kaznovala in sicer kruto, ne da bi zadevo temeljito preiskava. Dva najboljša ter izkušena železničarja sta bila kaznovana po 200 Din. Kdor pozna postajo Sl. Bistrice, bo vedel, da je treba tam vse sile napeti, da se težak vlak pravočasno vstavi. Ako pa polovica vlakospremnikov spi, tedaj ne pomaga nič, če ostali delajo še tak napor. Ko se je končno vlak ustavil, ni šel vlakovodja, kakor je predpisano, zavore vizitirat, da bi ugotovil, kdo je službo vršil in kdo je ni vršil. Zato pa je ravnateljstvo kaznovalo vse! To je vsega obsojanja vredno in se ne bi kaj takega moglo zgoditi nikjer na svetu, razen v SHS, kjer so železničarji oropani vsake zaščite. Prizadeti so se sicer pritožili, toda to se ni uvaževalo, ker brezvestna gospoda ve, da nimajo železničarji v Jugoslaviji nobenega foruma, pred katerim bi se mogli uspešno braniti. Direkcija bi bila morala uvesti preiskavo ter napraviti na licu mesta, t. j. v Sl. Bistrici, zapisnik z vsem v poštev prihajajočim osobjem in ne tako reč reševati na veliko distanco. Zahtevamo od ljubljanske direkcije, da v interesu prizadetih zadev preišče in popravi storjeno krivico, sicer bomo o tem slučaju obširneje pisali. Red in pravico zahtevamo na železnicah. Zato pa proč z paraziti, ki prihajajo na železnico samo spat. Najprej kruha tistim, ki nimajo »gruntov« in ako takih zmanjka, potem šele pridejo oni v poštev, ki so itak preskrbljeni.

Delavski telovadni nastop v Hrastniku.

Podružnica Delavske telovadne in kulturne zveze »Svoboda« v Hrastniku priredi 15. avgusta t. l. delavski okrožni izlet s sledečim sporedom:

1. Sprejem gostov pri opoldanskih vlakih.
2. Skupen odhod pred Delavski dom z godbo na čelu.
3. Pozdravni govor pred Delavskim domom ob pol 3. uri.
4. Generalna vaja od 3. do 4. ure.
5. Ob 4. uri javni telovadni nastop.
6. Veselica.

Sodrugi, vsi v Hrastnik!

Delavski telovadni nastop na Jesenicah.

Jesenška podružnica Delavske telovadne in kulturne zveze »Svoboda« priredi v nedeljo, 15. avgusta, javni telovadni nastop. Iz Ljubljane odhod z vlakom ob 11.40. Sodrugi iz Gorenjske in Ljubljane, udeležite se polnoštevilno te delavske slavnosti in pokažite tej naši kulturni organizaciji, da vas ni ustrašila svoječasa prepoved razvija prapora!

ZAHVALA.

Podpisani se iskreno zahvaljujem centralnemu vodstvu Ujedinjenega Saveza Železničarjev Jugoslavije za uspešno intervencijo v zadevi moje zahteve glede mojih sicer pošteno zasluženih dnevnih v znesku 400 dinarjev, ki so mi bile z dekretom zanjamčene in ki so mi zakonito pripadale, a vendar jih direkcija ni hotela izplačati, izgovarjajoč se, da nima kredita! Potom organizacije sem pa prišel do moje pravice, kar potrjuje, da vsa moč železničarjev leži edino v organizaciji. Pristopite vsi v pravo ter razredno organizacijo, ki sicer ni zgoraj morda priljubljena, ki pa edina bojuje boj za vse pravice železničarjev, in to je Ujedinjeni Savez Železničarjev Jugoslavije, katerega vodstvo se še enkrat pristrčno zahvaljujem ter ostajam zvest član istega.

Maribor, v juliju 1926.

Simon Jančar, pisarnik.

Iz uredništva.

Brežice. Dopis o razmerah v Dol. Toplicah glede članov bolniške blagajne smo prejeli. Ne moremo priobčiti, ker je tožljivo. Uredništvo UZ.